

hyveellinen. Lähetysaarnajat opettivat minulle oppiaineet ja kehottivat minua menemään kasteelle, mutta *sinä* olit kolmas lähetysaarnajani. Sinä kylvit siemenen teoillasi ja olet todella tehnyt elämästäni paremman. Nyt minulla on iankaikkinen perhe. Lapseni saavat kasvaa tuntien evankeliumin täyteyden. Se on suurin siunaus, mitä kukaan meistä voi saada. Sinä autoit tuomaan sen elämäni.”

Kun otin yhteyttä Kristiin, hän kertoi: ”Luulen, että joskus kuulemme kolmannessatoista uskonkappaleessa olevan luettelon ominaisuuksista ja ne tuntuvat ylivoimaisilta. Mutta minä tiedän, että kun elämme näiden tasovaatimusten mukaan ja pyrimme noudattamaan Kristuksen esimerkkiä, me voimme saada jotakin aikaan. – – Minusta tuntuu paljolti samalta kuin Ammonista kohdassa Alma 26:3, kun hän sanoo: ’Ja tämä on se siunaus, joka meille on suotu, että meistä on tehty välineitä Jumalan käsissä tämän suuren työn toteuttamiseksi.’”

Rukoilen, että jokainen teistä paitsi sanoo ”Uskon, että tulee olla vilpiton ja uskollinen” myös sitoutuu elämään sen lupauksen mukaan joka ikinen päivä. Rukoilen, että kun teette niin, taivaallisen Isän voima, rakkaus ja siunaukset ovat tukenanne, kun teette sitä työtä, jota jokainen teistä on lähetetty tänne tekemään. Sanon nämä asiat Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. ”Taaksepäin katsoen ja eteenpäin kulkien”, *Liahona*, toukokuu 2008, s. 90.
2. *Lujana uskossa*, 2005, s. 141.
3. Ks. 2. Moos. 20:15–16.
4. *Evankeliumin periaatteet*, 2009, s. 183.
5. ”Basic Concepts of Honesty”, *New Era*, helmikuu 1978, s. 4, 5.
6. Ks. William J. Scott, ”Forgot to Look Up”, *Scott’s Monthly Magazine*, heinäkuu 1867, s. 953.
7. Ks. SuomiSanakirja.fi.
8. Charlotte Brontë, *Kotiopettajattaren romaani*, 2009, s. 379–380.

Mary N. Cook

ensimmäinen neuvonantaja Nuorten Naisten ylimmässä johtokunnassa

”Siis en unhoittaa saa, ett rakkaus alkavi minusta”

Hyväntahtoisuus voi tuoda iloa ja ykseyttä kotiinne, luokkaanne, seurakuntaanne ja kouluunne.

Joitakin viikkoja sitten opin tärkeän asian eräältä lehvensitojalta, joka piti puheen seurakuntani sakramenttikokouksessa. Minua liikutti, kun hän luottavaisesti opetti ja todisti Jeesuksesta Kristuksesta. Hän päätti puheensa näihin sanoihin: ”Kun teen Jeesuksesta Kristuksesta elämäni keskipisteen, päiväni sujuu paremmin, olen ystävällisempi rakkaimpiani kohdan ja olen täynnä iloa.”

Olen viime kuukausina tarkkailut jonkin matkan päästä tätä nuorta naista. Hän tervehtii kaikkia silmät sädehtien ja hymyn väläyttäen. Olen katsellut, kun hän on riemuinnut toisten nuorten onnistumisista. Kaksi ruusutyttöä kertoi minulle äskettäin tämän nuoren naisen päätöksestä luopua elokuvaipusta, kun hän ymmärsi, ettei kyseessä olisi ”hyveellinen ja rakastettava”¹ kokemus. Hän on rakastava, ystävällinen ja kuuliainen. Hän tulee yksinhuoltajaperheestä ja hänen elämässään on ollut haasteita, joten olen ihmeteltyt, kuinka hän onnistuu olemaan niin iloinen ja ystävällinen sielu. Kun tämä nuori

nainen todisti: ”Teen Jeesuksesta Kristuksesta elämäni keskipisteen”, sain vastauksen.

”Me uskomme, että tulee olla vilpiton, uskollinen, siveellinen, hyväntahtoinen ja hyveellinen ja että tulee tehdä hyvää kaikille ihmisille.” Tämä kolmannentoista uskonkappaleen ihana luettelo Kristuksen kaltaisista ominaisuuksista valmistaa meitä tempelisiunauksia ja iankaikkista elämää varten.

Haluaisin keskittyä vain yhteen näistä sanoista – sanaan *hyväntahtoinen*. *Hyväntahtoinen* on ihastuttava sana, jota emme kuule kovin usein. Se tarkoittaa sitä, että tahtoo toisille hyvää.² Hyväntahtoisuus on sitä, että on ystävällinen, hyvää tarkoittava ja armelias. Monet teistä ovat oppineet ajatuksen hyväntahtoisuudesta, kun olitte Alkeisyhdistyksessä ja opettelitte ulkoa tämän laulun:

*”Jos jokaista vois rakastaa,
Ois oiva maailma.
Siis en unhoittaa saa, ett rakkaus
Alkavi minusta.”³*

Meidän Vapahtajamme opetti meille hyväntahtoista elämää ja Hän eli hyväntahtoisesti. Jeesus rakasti kaikkia ja Hän palveli kaikkia. Se, että teemme Jeesuksesta Kristuksesta elämämme keskipisteen, auttaa meitä saamaan tämän hyväntahtoisuuden ominaisuuden. Voidaksemme omaksua näitä samoja Kristuksen kaltaisia ominaisuuksia meidän on opittava Vapahtajasta ja ”seurattava Hänen jäljissään”⁴.

Vertauksesta laupiaasta samarialaisesta opimme, että meidän tulee rakastaa kaikkia. Kertomus alkaa Luukkaan evankeliumin luvussa 10, kun muuan lainopettaja kysyi Vapahtajalta: ”Mitä minun pitää tehdä, jotta saisin omakseni iankaikkisen elämän?”

Vastaus: ”Rakasta Herraa, Jumalaasi, koko sydäimestäsi ja koko sielustasi, koko voimallasi ja koko ymmärrykselläsi, ja lähimmäistäsi niin kuin itseäsi.”

Sitten lainopettaja kysyi: ”Kuka sitten on minun lähimmäiseni?” Se

oli hyvin mielenkiintoinen kysymys lainopettajan esittämäksi, sillä juutalaisilla oli pohjoisina naapureina samarialaiset, joita he inhosivat niin paljon, että kun he matkustivat Jerusalemissa Galileaan, heillä oli tapana kulkea pitempää reittiä Jordanlaakson kautta sen sijaan että olisivat matkanneet Samarian halki.

Jeesus vastasi lainopettajan kysymykseen kertomalla vertauksen laupiaasta samarialaisesta. Vertauksen mukaan

”eräs mies oli matkalla Jerusalemissa Jerikoon, kun rosvojoukko yllätti hänet. Rosvot veivät häneltä vaatteetkin päältä ja pieksivät hänet verille. Sitten he lähtivät tiehensä ja jättivät hänet henkivieveriin. – –

Mutta sitten tuli samaa tietä muuan samarialainen. Kun hän saapui paikalle ja näki miehen, hänen tuli tätä sääli.

Hän meni miehen luo, valeli tämän

haavoihin öljyä ja viiniä ja satoi ne. Sitten hän nosti miehen juhtansa selkään, vei hänet majataloon ja piti hänestä huolta.

Seuraavana aamuna hän otti kukkarostaan kaksi denaaria, antoi ne majatalon isännälle ja sanoi: ’Hoida häntä. Jos sinulle koituu enemmän kuluja, minä korvaan ne, kun tulen takaisin.’”⁵

Päinvastoin kuin juutalainen pappi ja leeviläinen, jotka kulkivat omaan väkeensä kuuluvan loukkaantuneen miehen ohitse, samarialainen oli ystävällinen heidän erilaisuudestaan huolimatta. Hän osoitti Kristuksen kaltaista hyväntahtoisuutta. Jeesus opetti meille tällä kertomuksella, että jokainen on meidän lähimmäisemme.

Eräs neuvonantaja piispakunnassa kertoi äskettäin kokemuksesta, joka opettaa, kuinka tärkeä jokainen lähimmäinen on. Katsellessaan seurakuntaa hän näki lapsen, jolla oli iso laatikollinen eri sävyisiä väriliituja. Kun hän katseli seurakuntansa lukuisia jäseniä, hänelle muistutettiin, että kuten nuo väriliidut, hekin ovat hyvin samankaltaisia, mutta jokainen henkilö on myös hyvin ainutlaatuinen.

Hän sanoi: ”Sävy, jonka nämä henkilöt tuovat seurakuntaan ja maailmaan, on aivan heidän omansa. – – Heillä on omat yksilölliset vahvuutensa ja heikkoutensa, henkilökohtaiset toiveensa, yksityiset unelmansa. Mutta yhdessä he sulautuvat hengellisen ykseyden väriympyräksi. – –

Ykseys on hengellinen ominaisuus. Se tarkoittaa rauhan ja tarkoituksen suloisia tunteita, jotka tulevat kuulumisesta perheeseen. – – Se tarkoittaa sitä, että haluaa toisten parasta yhtä paljon kuin omaakin parasta. – – Se tarkoittaa sitä, että tietää, ettei kukaan aio sinulle pahaa. [Se tarkoittaa, ettet ole koskaan yksinäinen.]”⁶

Me rakennamme tuota ykseyttä ja

jaamme omia ainutlaatuisia värejämme hyväntahtoisuuden kautta: yksittäisin ystävällisin teoin.

Oletteko te koskaan tunteneet olevanne yksinäisiä? Huomaatteko ne, jotka ovat yksinäisiä ja elävät mustavalkoisessa maailmassa? Nuoret naiset, olen katsellut sitä, kuinka te tuotte oman ainutlaatuisen värinne toisten elämään hymyllänne, ystävällisillä sanoillanne tai kannustavalla viestillänne.

Presidentti Thomas S. Monson on opettanut meille, kuinka voimme toimia ikätovereittemme ja kaikkien tapaamiemme ihmisten kanssa. Hän on sanonut kirkon nuorille naisille: ”Kallisarvoiset nuoret sisareni, pyydän teitä olemaan rohkeasti tuomitsematta ja arvostelematta muita samoin kuin huolehtimaan rohkeasti siitä, että jokainen otetaan mukaan joukkoon ja että jokainen tuntee olevansa rakastettu ja arvokas.”⁷

Me voimme noudattaa laupiaan samarialaisen esimerkkiä ja ”muuttaa edes jonkun ihmisen maailman” olemalla hyväntahtoisia.⁸ Haluaisin pyytää teitä jokaista tekemään tulevalle viikolla ainakin yhden laupiaan samarialaisen kaltaisen teon. Se voi vaatia sitä, että ojennatte auttavan kätenne tavallisen ystäväpiirinne ulkopuolella olevalle tai että voitatte ujoutenne. Saatatte päättää rohkeasti palvella jotakuta, joka ei kohtelee teitä hyvin. Lupaam, että jos teette enemmän kuin vain sen mikä on helppoa, teidän sisimmäsänne tuntuu niin hyvältä, että ystävällisyydestä alkaa tulla osa jokapäiväistä elämänne. Huomaatte, että hyväntahtoisuus voi tuoda iloa ja ykseyttä kotiinne, luokkaanne, seurakuntaanne ja kouluunne. ”Siis en unhoittaa saa, ett rakkaus alkavi minusta.”

Vapahtaja ei ainoastaan rakastanut kaikkia, vaan Hän palveli kaikkia. Ulottakaa hyvyittenne moniin.

Teidän ystävällinen palvelutyönne voi siunata suuresti vanhoja sekä nuoria. Vanhoilla ihmisillä on ollut erityinen paikka presidentti Monsonin sydämessä nuorukaisesta asti. Hän ymmärtää, kuinka arvokas voi olla lyhyt vierailu, herkkä hymy tai raihnaisen, ryppyisen käden puristus. Sellaiset yksinkertaiset armeliaisuuden teot tuovat väriä elämään, joka joskus muodostuu pitkistä, yksinäisistä, harmaista päivistä. Kehotan teitä jokaista huomaamaan isovanhempanne ja vanhat ihmiset. Katsokaa huomenna ympärillenne kirkossa ja huomatkaa ne, jotka voisivat kaivata teidän värisävynne lisäystä elämäänsä. Se ei vaadi paljon: tervehtikää heitä nimeltä, jutelkaa hetkinen heidän kanssaan, olkaa valmiita auttamaan heitä. Voisitko avata oven tai tarjoutua auttamaan heitä kotona tai puutarhassa? Jokin tehtävä, joka on teille nuorille yksinkertainen, voi vanhemmalle ihmiselle olla ylivoimainen projekti. ”Siis en unhoittaa saa, ett rakkaus alkavi minusta.”

Joskus hyväntahtoisena oleminen on vaikeinta omassa perheessämme. Vahvat perheet vaativat työtä. ”Ole hyväntuulinen, avulias ja huomaavainen toisia kohtaan. Monet kotien ongelmista syntyvät siitä, että perheenjäsenet ovat itsekäitä tai epäystävällisiä puheissaan ja teoissaan. Ota huomioon muiden perheesi jäsenten tarpeet. Pyri rakentamaan rauhaa. Älä kiusaa toisia, älä tappele äläkä riitele.”⁹

”Siis en unhoittaa saa, ett rakkaus alkavi minusta.”

Jeesus rakasti lapsia, otti heidät syliinsä ja siunasi heitä.¹⁰ Vapahtajan tavoin tekin voitte ystävällisyydellänne siunata kaikkia lapsia, ei vain omassa kodissanne olevia.

Ette ehkä tiedä, millainen vaikutus teidän elämällänne ja esimerkillänne voi olla pieneen lapseen. Sain äskettäin kirjeen eräältä ystävältä, joka johtaa päiväkotia paikallisessa lukiorakennuksessa. Siinä lukiossa opiskelee useita nuoria miehiä ja nuoria naisia, jotka ovat kirkon jäseniä. Hän kertoi minulle tällaisen kokemuksen: ”Kun kuljen käytävien läpi pienten lasten kanssa, on hienoa nähdä, kuinka monissa säilytyslokeroissa on oven sisäpuolelle teipattuna Jeesuksen tai temppelein kuva. Yksi lapsista näki Jeesuksen kuvan erään [nuoren naisen] säilytyslokeron avoimen oven sisäpuolella ja sanoi: ’Katso, Jeesus on meidän koulussa!’ Tuo koululainen liikkui kyyneliin asti kumartuessaan halaamaan lasta. Kiitin tätä nuorta naista hyvästä esimerkistä, jota hän näytti muille. On mieltä ylentävää tietää, että on niin monia nuoria, jotka yrittävät puolustaa totuutta ja vanhurskautta ja tehdä oman osansa Hengen kutsumisessa elämäänsä, vaikka se on toisinaan vaikeaa, kun heidän ympärillään on maailma kaikine hälinöineen ja karkeuksineen. Meillä kirkossa on ihania nuoria.”

Olen täsmälleen samaa mieltä! Nuoret naiset, *te* muutat maailmaa, kun te teette Jeesuksesta Kristuksesta elämänne keskipisteen ja teistä tulee ”sellaisia, mitä Hän haluaa teidän olevan”¹¹.

Kiitos teille hyväntahtoisesta elämästänne – siitä, että otatte mukaan niitä, jotka ovat ehkä erilaisia; että olette ystävällisiä ikätovereillenne, vanhoille ihmisille, perheellenne ja pienille lapsille; että olette lähimmäisiä

niille, jotka ovat yksinäisiä, ja niille, joilla on haasteita ja syvää murhetta. Hyväntahtoisuutenne avulla te ”johdatte toisia [Vapahtajan] valoon”¹². Kiitos siitä, että muistatte, ”että rakkaus alkavi minusta”.

Tiedän, että presidentti Thomas S. Monson on Jumalan profeetta, jonka elämä on ollut hyväntahtoisuuden malli, josta voimme ottaa oppia. Seuratkaa profeettaamme. Oppikaa hänen esimerkistään ja kuunnelkaa hänen sanojaan. Uskon Jeesuksen Kristuksen evankeliumiin, ja tiedän, että pappeus on palautettu maan päälle Joseph Smithin kautta.

Tiedän, että Vapahtajamme elää ja rakastaa meitä jokaista. Hän on antanut henkensä kaikkien puolesta. Rukoilen, että teemme Jeesuksesta Kristuksesta elämämme keskipisteen ja ”seuraamme Hänen jäljissään” rakastamalla ja palvelemalla toinen toistamme.¹³ Kun teemme niin, tiedän, että voimme tehdä maailmasta paremman paikan, koska ”me uskomme, että tulee olla – – hyväntahtoinen”¹⁴. Siitä todistan Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Ks. UK 13.
2. Sanan ’hyväntahtoinen’ synonyymeja ovat mm. sopuisa, sävyisä, suopea ja sydämellinen (SuomiSanakirja.fi).
3. ”Jos jokaista vois in rakastaa”, *Lasten laulukirja*, s. 83.
4. Ks. ”Guardians of Virtue,” *Strength of Youth Media 2011: We Believe*, dvd, 2010; saatavana myös osoitteessa lds.org/youth/video/youth-theme-2011-we-believe.
5. Ks. Luuk. 10:25, 27, 29, 30, 33–35.
6. Ks. Jerry Earl Johnston, ”The Unity in a Ward’s Uniqueness”, *Mormon Times*, 9. helmikuuta 2011, s. M1, M12.
7. Ks. ”Olkaa rohkeita”, *Liahona*, toukokuu 2009, s. 125.
8. ”Guardians of Virtue”.
9. *Nuorten voimaksi*, kirjanen, 2002, s. 10.
10. Ks. Mark. 10:16.
11. ”Guardians of Virtue”.
12. ”Guardians of Virtue”.
13. ”Guardians of Virtue”.
14. UK 13.

Elaine S. Dalton

Nuorten Naisten ylijohtaja

Hyveellisyyden varjelijoina

Valmistautukaa nyt, niin että olisitte kelpollisia saamaan kaikki siunaukset, jotka odottavat teitä Herran pyhissä tempeleissä.

On hetkiä, jolloin sanat eivät kykene ilmaisemaan, mitä tunnemme. Rukoilen, että Henki todistaa sydämellenne jumalallisesta alkuperästänne ja iankaikkisesta vastuustanne. Te olette Israelin toivo. Te olette rakastavan taivaallisen Isämme valittuja ja kuninkaallisia tyttäriä.

Viime kuussa minulla oli tilaisuus osallistua erään nuoren naisen temppeleviikimiseen. Olen tuntenut hänet hänen syntymästään saakka. Kun istuin sinetöimishuoneessa katsellen kaunista kattokruunua, joka sädehti temppeleviikimessä, muistin sen päivän, jolloin pidin häntä sylissäni ensimmäistä kertaa. Hänen äitinsä oli pukeutunut hänet pieneen valkoiseen mekkoon, ja minusta hän oli yksi kauneimmista vauvoista, mitä olin milloinkaan nähnyt. Sitten tämä nuori nainen tuli ovesta sisään jälleen kerran valkoisiin puettuna. Hän oli säteilevä ja onnellinen. Kun hän astui huoneeseen, toivoin koko sydämeäni, että jokainen nuori nainen voisi kuvitella mielessään sen hetken ja pyrkiä aina olemaan kelpollinen tekemään pyhiä liittoja ja pitämään ne sekä saamaan temppeleviikimiset

valmistautuessaan nauttimaan korotuksen siunauksista.

Polvistuessaan pyhän alttarin ääreen tämä pari sai kuolevaisen käsityskyvyn ylittäviä lupauksia, jotka tulevat siunauttamaan, vahvistamaan ja auttamaan heitä heidän matkallaan kuolevaisuudessa. Se oli yksi niistä hetkistä, jolloin maailma seisahtui ja koko taivas riemuitsi. Kun vastaviihityt pari katseli huoneen suuriin peileihin, sulhaselta kysyttiin, mitä hän näki. Hän sanoi: ”Kaikki ne, jotka ovat eläneet ennen minua.” Sitten hääpari katsoi vastakkaisen seinän suureen peiliin, ja morsian sanoi kyyneliä silmissään: ”Minä näen kaikki ne, jotka tulevat meidän jälkeemme.” Hän näki tulevan perheensä – jälkeläisensä. Tiedän, että sinä hetkenä hän ymmärsi jälleen, kuinka tärkeää on uskoa siveellisyyteen ja hyveellisyyteen. Ei ole kauniimpaa näkyä kuin aviopari, joka asianmukaisesti valmistautuneena polvistuu yhdessä temppeleviikimisen alttarin ääreen.

Teidän vuotenne Nuorissa Naisissa valmistavat teitä temppeleviin. Siellä tulette saamaan siunauksia, joihin teillä on oikeus kallisarvoisina Jumalan tyttärinä. Taivaallinen Isänne rakastaa